

**Ferdinand
(1199-1252)**

I-a urmat mamei sale Berengaria pe tronul Castiliei în 1217, și tatălui său Alfons al IX-lea pe cel al Leonului în 1230. Va continua războiul împotriva maurilor început de tatăl său.

În 1239 a instituit universitatea din Salamanca și a început construirea domului din Toledo. A fost ocrotitor al ordinilor religioase. S-a purtat cu blândețe față de evrei și arabi, dar s-a arătat intrasigent cu ereticii. A dat dovadă de prudență în domnie, a fost spirijinator al artelor și al științei și zelos în răspândirea credinței.

Va fi canonizat de Papa Clement al X-lea în 1671.

**Calendarul săptămânii
27 mai - 3 iunie 2018**

- 27 D **PREASFÂNTA TREIME**; Sf. Augustin de Canterbury, ep.
- 28 L Sf. Gherman, ep.
- 29 M Sf. Maxim, ep.
- 30 M Ss. Ferdinand, rege; Ioana d'Arc, fc.
- 31 J **TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI**; Vizita Sf. Fc. Maria; Sf. Petronela, fc. m.
- 1 V Sf. Iustin, filosof m. **
- 2 S Ss. Marcelin și Petru, m. *
- 3 D **DUMINICA A 9-A D.P.A.**; Ss. Carol Lwanga și îns. m.

Gândul săptămânii

“Nu ne putem cunoaște cu adevărat decât cu ajutorul lui Dumnezeu și în lumina lui.” (Fericitul Vladimir Ghika)

31 mai 2018 • TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI • Vizita Sf. Fc. Maria; Sf. Petronela, fc. m.

LECTURA I

Iată sângele alianței pe care Domnul a făcut-o cu voi.

Citire din cartea Exodului 24,3-8

În zilele acelea, Moise a venit și a istorisit poporului toate cuvintele Domnului și toate hotărârile. Tot poporul a răspuns într-un glas: “Tot ce a spus Domnul, vom face”. Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-diminează, a zidit un altar la poalele muntelui și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece triburi ale lui Israel. A trimis niște tineri dintre fiii lui Israel să aducă ardere de tot și să aducă viței ca jertfe de împăcare Domnului. Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase, iar cu cealaltă jumătate a stropit altarul. A luat cartea alianței și a citit-o în auzul poporului. Ei au zis: “Tot ceea ce a spus Domnul, vom face și vom asculta”. Moise a luat sângele și a stropit poporul, zicând: “Iată sângele alianței pe care a făcut-o Domnul cu voi potrivit tuturor acestor cuvinte”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 114-115(116),12-13.15 și 16bc.17-18 (R.: cf. 13)

R.: Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului.

sau:
Aleluia.

Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut?

Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului. R.

Lucru de preț este în fața Domnului moartea celor credincioși ai săi.

Eu sunt slujitorul tău și fiul slujitoarei tale!

Tu ai desfăcut legăturile mele. R.

Îți voi aduce jertfă de laudă și voi invoca numele Domnului.

Voi împlini voturile făcute Domnului de față cu tot poporul său. R.

LECTURA A II-A

Sângele lui Cristos va curăța conștiința voastră.

Citire din Scrisoarea către Evrei 9,11-15

Fraților, Cristos, devenit marele preot al bunurilor viitoare, trecând printr-un cort mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mână de om, adică nu este din această lume, a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta sfintelor, nu cu sânge de țapi și viței, ci cu propriul lui sânge, dobândind o mântuire veșnică. Căci dacă sângele de țapi și de tauri și cenușa de juncă cu care sunt stropiți cei întinați îi sfîntește spre curăția trupului, cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul veșnic s-a oferit pe sine fără prihană lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele moarte, pentru a aduce cult Dumnezeului celui viu. Și de aceea el este mijlocitorul unei alianțe noi, pentru ca, prin moartea lui pentru răscumpărarea din greșelile din timpul primei alianțe, cei chemați să primească promisiunea moștenirii veșnice.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 6,51ab

(Aleluia) “Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer, spune Domnul. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Acesta este trupul meu. Acesta este sângele meu.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 14,12-16.22-26

În prima zi a Azimelor, când se jertfea Paștele, discipolii săi i-au spus lui Isus: “Unde vrei să mergem să pregătim ca să mănânci Paștele?” Atunci a trimis doi dintre discipolii săi și le-a spus: “Mergeți în cetate și vă va întâmpina un om care duce un urcior cu apă; mergeți după el și, acolo unde va intra, spuneți stăpânului casei că învățătorul zice: «Unde este camera mea, în care să mănânc Paștele cu discipolii mei?»! El vă va arăta o sală mare la etaj, gata pregătită. Pregătiți acolo pentru noi!” Discipolii au ieșit și au venit în cetate. Ei au găsit după cum le spusese și au pregătit Paștele. Și, în timp ce mâncau, a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o, le-a

dat-o și le-a spus: “Luați, acesta este trupul meu!” Apoi, luând potirul și mulțumind, l-a dat lor și au băut din el toți. Și le-a spus: “Acesta este sângele meu, al alianței, care se varsă pentru mulți. Adevăr vă spun că nu voi mai bea din rodul viței până în ziua aceea când îl voi bea nou în împărăția lui Dumnezeu!” Și, cântând imnuri, au ieșit spre Muntele Măslinilor.

Cuvântul Domnului

Solemnitatea Preasfântului Trup și Sânge este reluarea misterului din Joia Sfântă, când Isus ne-a lăsat Euharistia la Cina cea de Taină. Fiind ajunul pătimirii și morții Domnului, n-am avut timpul necesar contemplării acestui mare Mister al credinței. Acum, după ce am meditat și contemplat moartea, învierea, înălțarea Domnului la cer, apoi trimiterea Duhului Sfânt și misterul unui Dumnezeu în trei persoane, sfânta Biserică ne întoarce să aprofundăm jertfa lui Isus de la Cina cea de Taină și, pătrunzând măreția ei cu ochii credinței, să-i aducem mulțumirea cuvenită, fiindcă numai prin ea îi putem aduce lui Dumnezeu cultul suprem, vrednic de măreția lui înfinită, în care să găsim și pentru noi fericirea deplină.

Este înscris în firea omului simțul jertfei de adorație, de mulțumire, de laudă, de preamărire, de cerere și de ispășire în fața Creatorului. Știm că Abel a adus jertfe din turmele sale, Cain din roadele câmpului, Noe, după ieșirea din arcă, a făcut la fel, Abraham a voit să-l jertfească chiar pe fiul său, Melchisedec aducea jertfa de pâine și de vin etc. Cărțile Vechiului Testament se întrec în a descrie ce, cum și când se aduceau jertfele prescrise de legea lui Moise.

Noi, creștinii, avem o singură jertfă, a Mielului lui Dumnezeu, Isus Cristos, rânduită în Joia Mare la Cina cea de Taină; ea a fost încredințată discipolilor săi, rânduiți părtași la preoția Mântuitorului, meniți s-o aducă de la răsăritul soarelui și până la apus, până la sfârșitul veacurilor pe tot rotogolul pământului. Ca să-i aducem laudele cuvenite, trebuie să înțelegem măreția jertfei și să credem în efectul ei mântuitor. Deși este greu, totuși trebuie să încercăm.

La Cina cea de Taină Isus a spus asupra pâinii și vinului: Acesta este trupul meu... Acesta este sângele meu. Prin cuvântul este, Isus a pus, a fixat în punctul acum, în prezentul veșnic întreaga substanță a pâinii și întreaga substanță a vinului în substanța preexistentă a lui însuși – Eu sunt -, realizând ceva nou.

Substanța pâinii și substanța vinului sunt primite într-o ordine superioară, sunt ridicate din limitele realității lor naturale, obișnuite, devenind, prin puterea creatoare a cuvintelor lui Isus, o cu totul altă realitate în profunzimea lor, ceea ce numim transsubstanțiere. Substanța pâinii și cea a vinului, legate de trecut, când s-au format prin germinația naturală, apoi legate de viitor și menite să dispară prin descompunere chimică, prin transsubstanțiere devin trup și sânge și sunt fixate în acest acum, în prezentul veșnic. Astfel se face că prin cuvântul este, când ne împărtășim realizăm o unitate cu acela care este învierea și viața în sine, cu Cristos. Cerul și pământul vor trece, spune Cel ce Este, dar cuvintele mele nu vor trece. Cuvintele lui Isus: Acesta este trupul meu... Acesta este sângele meu sunt fixate, bătute în cuie, cum se zice, inamovibile în Eu sunt, în prezentul veșnic. Când preotul celebrează jertfa sfintei Liturghii și le repetă – Acesta este trupul meu... Acesta este sângele meu – în persoana lui Cristos, ele sunt deja prezente în Eu sunt. De aceea spune Isus despre cel ce se împărtășește că are viață veșnică, nu că va avea, ci are acum. Preotul celebrant nu face altceva decât să ofere pâinea și vinul aduse pe altar, adică să le scoată din trecutul și viitorul lor printr-un semn văzut – prinderea cu mâinile și rostirea cu buzele – și să le fixeze, prin cuvintele lui Isus, în prezentul veșnic al trupului și sângelui său, lăsând vederii și gustului doar speciile de pâine și de vin.

Stând și contemplând acest mister euharistic nu se poate să nu fim cuprinși de uimire față de înțelepciunea și iubirea lui Dumnezeu arătate nouă în Cristos Isus, ca viața noastră legată de trecut și viitor să se fixeze în veșnicul prezent.

Adrian Dancă, VADE MECUM. Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici, Ed. Presa Bună, Iași, 2005